

na poti separatizma? Ali morda mislite, da se nevarnosti ubranite s separatizmom? Nikakor ne. Le z zedinjenimi močmi je mogoče, kaj doseči? Kdor je hodil po poti separatizma, ta je poginil. Zdaj vse meri na pogubo Slovanov, na pogubo Poljakov. Mi Rusini po tem potu ne moremo hoditi.

Hodimo po vzajemnem potu, potem ne le sebi, ampak vsem pomagamo do avtonomije take, po kateri vsi dobé toliko, kolikor mi. Le to, kar tako dobimo, tudi obdržimo.

Slovensko slovstvo.

* „Zori“ se z novim letom počenši pridaja znanstvena priloga pod naslovom „Vestnik“, najmanj vsak mesec ena pola, ki bode obsegal članke iz jezikoslovja, arheologije, povestnice, bajeslovja itd. Vodstvo obeh listov je upravni odbor „narodne tiskarnice“ kot lastnik „Zore“ izročil odborniku pisateljskega društva prečast. gosp. župniku Davorinu Trstenjaku. Cena „Zori“ in „Vestniku“ je 4 gold. na leto, za ljudske učitelje in dijake pa 2 gold. 50 kr. Naročnina naj se pošlje po-družnici narodne tiskarne v Maribor.

Ozir na deželni zbor Kranjski.

Obljubili smo v zeló kratkih poročilih o obravnavah deželnega zbora Kranjskega, da nekatere razprave prinesó „Novice“ po stenografičnih zapisnikih obširneje. To obljubo začnemo spolnovati danes.

V 7. seji je dr. Costa s podpisanimi drugimi stavil sledečo

interpelacijo

do veleslavne c. k. deželne vlade:

Jože Kavčič, služabnik pri priv. južni železnici, in drugi obrtniki iz Ljubljane so konec meseca maja t. l. prošnjo za dovoljenje „društva za denarno pomoč v Ljubljani“ pri ljubljanskem magistratu vložili ter ob enem dotična pravila v slovenskem jeziku za potrjenje predložili. Vsled dopisa tukajšnjega magistrata od 27. junija l. l., št. 6002, se je Jožefu Kavčiču in njegovim tovarišem naznanilo, da se morajo vsled ukaza c. kr. deželne vlade dne 18. junija l. l., šte. 4258, še trije eksemplari pravil, in sicer v nemškem jeziku gori omenjeni prošnji priložiti. Slednjič se je omenjenim prositeljem z dopisom c. k. deželne vlade objavilo, da c. k. ministerstvo notranjih zadev po odloku od 4. novembra 1872. leta, št. 12.152, gledé na določbe §. 14 (črki b in c) postave o združevanju od dne 26. novembra 1852. leta ne privoli ustanovljenja društva pod imenom: „za denarno pomoč“.

Določbe omenjenega §. 14. pod črkama b) in c), na ktere se rešenje ministerstva notranjih zadev opira, se glasé tako-le: Dovoljenje za ustanovljenje društva se sme samo takrat dati, ako: se b) na prositelja gledé na njegovo premoženje zanašati more, da se bode podvzetje gotovo izpeljalo, ali da vsaj nobenega suma ni, da se bode postranskih in nedovoljenih namér lotilo, c) ako so načrti in pravila podvzetja postavnim tirjavam (§§. 8—13) in javnim razmeram primerni.

Gledé določbe pod črko c) je rešenje ministerstva popolnoma neopravičeno, kajti pravila, ktere so prositelji predložili, so prav enaka pravilom družih že potrjenih družeb in še posebno tem ljubljanskega društva za podporo obrtnikom. — Dovoljenje tega poslednjega društva se je na podlagi enacih pravil 8. novembra 1862. leta, tedaj v dobi zgodilo, v kateri je gori omenjena postava o združevanju tudi že veljala.

Nedovoljenje ustanovljenja enacega društva na podlagi enacih pravil je jako nedosledno. Potem takem se ne more pozivanje ministerstva na določbo črke c) §. 14. v prid njegovega rešenja kot opravičeno pripoznati, in to tem manj, ker ministerstvo prositeljem nobenega navoda ni dalo, in v katerem smislu naj oni spremené pravila.

Kar se tiče družega razloga nedovoljenja, ki se opira na določbo črke b) večkrat omenjenega §., je ta ravno tako neopravičen kot prvi. Prositelji vsi so pošteni in neomadeževani obrtniki, o katerih značaji in poštenosti se nikakor dvomiti ne more. Kar se pa tiče razmér premoženja posameznih prositeljev, tudi to ni moglo ovirati dovoljenja, kajti sama postava pravi, da le tam, kjer je treba, se mora na premoženje prositelja ozir jemati. Pri podpornem društvu pa, ki po svojem imenovanju in namenu le iz tacihi udov obstoji, ki manj ali več podpore potrebujejo, premoženje pri posameznih osnovateljih društva tirjati, je ogromni nonsens. Vsa enaka društva se napravijo ravno zaradi tega, da se družbeniki vzajemno podpirajo.

To toraj ni móglo povoda dati takemu rešenju, drugače ne bi mogla c. kr. vlada drugo enako društvo dovoliti, kakor so ga tukajšnji nemški delalci pri južni železnici ustanovili, kajti ti delalci so gotovo ministerstvu ravno toliko poročstva mogli dati, kar se tiče njihovega premoženja, kolikor prositelji za dovoljenje „društva za denarno pomoč“, ali pa še manj.

Morebiti je c. k. ministerstvo dovolj poročstva našlo v tem, da je društvo, po delalcih ustanovljeno, pravila v nemškem jeziku predložilo. Iz postopanja ministerstva, gledé teh dveh društev, se neka velika razlika razvidi. Društvo po delalcih, brez vsega poročstva na podlagi nemških pravil ustanovljeno, se dovoli brez vseh ovir in v kratkem; društvo pa po obrtnikih in rokodelcih z istim če ne boljšim poročstvom, a na podlagi slovenskih pravil ustanovljeno, se ne dovoli.

Stavlja se tedaj vprašanje do c. kr. deželne vlade, naj blagovoli natančne razloge razodeti, zakaj da se ni društvo za denarno pomoč v Ljubljani dovolilo, in zakaj se niso pravila tega društva potrdila.

V Ljubljani 27. novembra 1872.

Dr. E. H. Costa, dr. Jan. Bleiweis, J. Irkič, Ivan Toman, M. Tavčar, Horak, J. Grabrijan, grof Barbo, dr. V. Zarnik, Murnik, Leopold Jugovic, Peter Kozler, Karl Rudež, Kramer, V. C. Supan, L. Pintar, dr. Poluklar, Kramarič, M. Koren, Zagorc.

Na to gospodu c. k. deželnemu predsedniku izročeno interpelacijo je v 7. seji obljubil, da bode odgovoril v eni prihodnjih sej. — Odgovora so interpelanti radovedni pričakovali; ali ni ga bilo v nobeni sledečih sej, in tako je edina ta interpelacija ostala nerešena; zakaj? se ne ve; ali se pozabilo na to vprašanje, ali pa je bil odgovor nemogoč?

Naši dopisi.

Iz Ogerskega 27. listopada. P..... — Drage „Novice“, naznanite žalostno novico predragim svojim bralcem in rodoljubom vsem slovenskim, da je gosp. Leopold Kranjc, stotnik-auditor c. k. vojaške sodnije v Velikem Varadinu (Gross-Wardein), poslavljen s viteštvom cesarskega Franc-Jožefovega reda, rojen na Platinah, včeraj 26. listopada po kratki bolezni umrl v 40. letu svoje starosti, zapustivši tužno vdovo in dvoje otrok. Domovini je bil vseskozi zvest sin in nam mili tovarš. Kranjčevevo ime ostane vsem njegovim tovaršem nepozabljivo, kajti visokočisljan je bil od vseh, kateri so ga poznali, bodi-si da so njemu bili podložni ali mu

viši. Truplo rajnega so danes po železnici odpeljali v Belo cerkev v Banat, kjer je njegova žena doma. Lahka mu zemljica!

V Gorici 29. dec. — Gorica šteje vse polno časopisov v 3 jezikih izhajajočih, a vendar mi Slovenci še enega pogrešamo. Ime zaželenemu listu bi moralo biti „Naša sloga“. Kakor se kaže, utegne po novem letu res nekaj takega biti dan zagledati; priprave se že delajo za — slogo! „Slov. Narod“ je prinesel v listu od 28. t. m. na sveti večer sporočeno mu vest „iz Gorice“, ki je prav prava novoletnica tukajšnjim Slovencem. Stvar je ta le: Nocoj napravijo „Preširnovi častitelji“ pri „zlati zvezdi“, v prostorih italijanskega filharmoničnega društva besedo na čast Preširnu. Povabljeni so k njej nekteri tukajšnji čitalničarji, mnogo slov. gospode s kmetov in — kakor pravijo — vse, kar ima italijansko in nemško občinstvo našega mesta kolikaj odličnega. Program besede je priobčen po časnikih. Ker bi pa kdo lahko vprašal, zakaj se ni ta beseda napravila v čitalnici, hitel je nekdo po „Narodu“ razglasiti vzroke, zakaj se to ni zgodilo. „Čitalnico imajo zdaj Staroturki v rokah“ — piše se v „Nar.“ — „in ti nijso hoteli osnovalnemu odboru za Preširnovi besedo prepustiti čit. dvorane . . .“ — Slabo došla, vrla gospôda, Vaša vest v „Nar.“, tako slabo in o nepravem času, da si celó ne moremo misliti, da bi jo bil kedo izmed merodajnih Vaših mož ukazal priobčiti. Vsak trezni politikar obeh strank jo mora smatrati le za brez taknost kterege nepoklicanega dopisnika. Kajti to je enkrat gotovo, da imajo osnovatelji Preširnovi slavnosti vzrokov dovolj, če ne vsega, kar se bo nocoj „pri zvezdi“ godilo, vsaj napravljjanje te besede, nagibe in namerjanje, z debelo plahto pokrit. Iz „staroturških“ ust vem, da so hoteli oni, ki jih „Narodov“ poročevalec se „Staroturki“ pita, vse, kar bi utegnili tukajšnji razpor razgrniti, s tančico — sprajljivosti zagrniti, in to tem bolj, ker se tudi drugod, ako nas neka znamenja ne mamijo, zapazuje nekakošno približevanje „Mladoturkov“ k „Staroturkom“. A „Narodov“ dopisnik ima o slogi svoje posebne pojme! — Jez bi svetoval, da bi „Staroturci“ „Narodovega“ poročevalca brez taktni insult za zdaj še prezrli, ker gre upati, da ga njegova stranka sama resno zavrne, če ne drugače s tem, da v omenjeni zadevi — resnico pove. Ker se zanašam, da jo pové, ali pa vso reč taktno zatare, naj molčim tudi jez. — Od ital. strani sem slišal, da se ima pri nocojšnji besedi storiti po časnikih že razpravljana zveza italijansko-slovenska proti tukajšnjemu nemštvu. Mikavno je to res, da ste si stranka „Preširnovih častiteljev“ in okrajno-liberalno ital. stranka bližji, ko naši „Mlado“ in „Staroturci“ slovenski. Videant consules!

Iz Vranskega. (Národna čitalnica naša) ima svoj občni zbor v nedeljo 5. januarija ob 5. uri na večer. Program: 1. Govor. 2. Sporočilo tajnikovo. 3. Račun za čitalnično leto. 4. Vpisovanje novih udov in plačevanje letnine za prihodnje leto. 5. Volitev odbora in predsednika. 6. Nasveti posamesnih udov, potem tombola. — Vsi častiti udje so uljudno vabljeni, gotovo se vdeležiti tega zbora. Odbor.

Iz Mozlja v Kočevji 24. dec. (Uboj.) Ni davno, kar vam je nekdo z naših hribov v „Novice“ poročal, kako so se v Koprivniški fari neki sorodniki med sabo klali, moram vam jaz k sklepu starega leta za božične praznike še žalostnišo prigodbo naznaniti. Kvaterno nedeljo zjutraj k fari gredé k sv. maši ugledajo ljudje na kolovoznem potu konec vasi proti doljnemu Mozlju velikega, pobitega moža sredi pota v blatu ležati. Bil je tukajšnji posestnik in oče dveh otrok J. R. Znan pretepalec in pobijalec, še le v 29. letu, koščen, močán hrust, ki je mislil, da mu Samson ne more biti kos,

sprl se je zopet v soboto večer zaradi neke malenkosi, z drugim mladim, zakonskim možem, P. M. iz Oterbacha, v krčmi, ter mu vže ondi par zaušnic založil. Ker ju pa drugi pomiré, gré J. R. četrť ure pred njim proti svojemu domu, grozé se odhajaje P. M. nu, da ga bo še nocoj na kosce smlel. Počaka ga res, vriskat jočega proti Oterbachu, pred svojo hišo, skoči za njim-ga konec vasi doteče, in tam se udarita. Toda P. M. mu prestreže kol, in izpulivši mu ga iz roke, loputne ga nazaj po glavi, da se na prvi mah zvrne; na tleh pa ga še parkrat po glavi buši in do smrti potolče. Na to strašno prigodbo je vse ljudstvo po vaséh zbegano in tako prestrašeno, da se k ranim mašam ne upajo. Za onim pobijalcem pa se čuje le en glas: „Česar je tolikrat v pobojih iskal, to je iztaknil“. Ubiti bil je namreč jako surov in divji človek, veden pretepalec, je vse nedelje in praznike vozaril, še pred smrtjo je kvaterno nedeljo ženi obetal, če mu mesa ne skuha, da je gorjé; ne mené se za službo Božjo je po krčmah potaval, popival in igral, na posled pa tako strašen konec našel. Enako je vsa rodovina onega P. M., ki ga je ubil, zaradi pretefov na glasu, in se je vže tudi on marsikje ravsar, dokler je naletel, česar je že pobalin po vaseh sém ter tje poskušal. Šel je sam precej v nedeljo v sodnijo. Naj bodeta oba kočevskim in slovenskim pobijalcem v svarilen izgled!

Ker se bo zavoljo prepovedi cerkvenega pokopa skoraj gotovo kak liberalni pisar v „Tagblattu“ z navadnimi lažmi oglasil, zato sem vso to dogodbo obširneje popisal, naj še to dostavim, da mu je bil v resnici, pa tudi po vsej cerkveni pravici prepovedan, ker je kot zasednik in razbojnik na uboj čakal svojega bližnjega, pa je v tem trenutku smrt njega samega doletela. „Kakoršno življenje, taka smrt!“

Iz Ribniške okolice 26. dec. (Cedilo.) Čuden napis! — porečete; al cedila nam je po letošnjem zboru Kranjskem treba. Nek dopisnik iz Kranjsko-tržiško-loškega okraja v 51. listu „Novic“, na cedilo vzešči dr. Razlaga, nas pozivlja k sklepu svojega dopisa: „Gosp. Svetcu naj njegovi volilci povedó, kar mu gré“. — Tudi brez tega poziva oglasili bi se bili mi, kajti zbolelo nas je v srce njegovo obnašanje tako, da se čudom čudimo: „Et tu mi Brute?!“ Ste mar po logičnih pravilih, ker tudi nektare Kočevarje zastopate, v njihovem imenu kakor Kromer glasovali proti adresi? Ste mar že pozabili, da Kočevarji so Vas že poprej črtili in zavrgli? Spomnite se le rogovilstva za volitvene dobe. Zdaj pa se tudi Slovenci milovaje obračamo od Vas. Nekdaj navdušen borilec za pravo Slovencev in iskren zagovornik vzajemnosti slovanske so vam Čehoslovani najhuji trn v peti zdaj, ko so v fundamentalnih členih pokazali Avstriji pravo pot do avtonomije dežel in sprave narodov, nasproti pa Vam je dunajski rajhsrat srca priraščen, čeravno ste iz lastne skušnje se prepričali, da s to skupščino ne dosežemo svojih pravic in se Avstrija vsak dan bolj razdira. Še tisti hvalisani §. 19. je strela, s katero se nam pobijajo naše narodne pravice! Ker tedaj ste po vsem svojem dejanji „mit Sack und Pack“ pobegnili v tabor „ustavovercev“, po našem prepričanju pa ta tabor pelje v germanizacijo, centralizem in izneverstvo, zato z Bogom! Vi greste na levo, — mi ostanemo na desni!

Iz Mokronoga 28. dec. *) — Pri nas je dokaj nemčurjev, ki pa sami ne vedó, zakaj so. Nas sicer to malo briga, a jezi nas to, da nam hočejo vsiliti še svojo grdo robo. Še celó uro, ki jo je nočni čuvaj slovensko klical, v občno našo nevoljo sedaj po nemško kliče, kakor da bi Mokronog bil že na Prajzovskem! Gosp.

*) Ponudba nam je draga. Prosimo.

župan Penca! dajte nam naš domači klic nazaj in po-
kažite s tem, da se ravnate po volji svojih občanov, ne
pa po tuji trmi enega človeka! Kdo pa je ta, kaj me-
nite? „Žnedermajster“ Anton Pižinaht, ki je tudi
krčmar in — kar ga še najbolj povikšuje! — on je
tudi prvi svetovalec pri županstvu. Pa kako se postavlja
ta „žnedermaster“, kako moško v občinsko pisarnico
mašira sukaje si brke! Človek bi res moral misliti, da
je to še bolj modra glava kakor je Salomon bil. Pa
kaj zna? Svoje ime po gosje podpisati, „Tagblatt“ puh-
štibirati pa umare pisati! Do 100 napisati številke, to
je njemu ko nič! Pa dovelj za danes. Le toliko sem
hotel povedati, da to je tisti mož, kterega „Tagblattovci“
tukaj imajo za svojega aposteljna.

Iz Postojne. — Tukajšnja čitalnica napravi 6. pro-
senca t. l. zvečer ob pol 7. uri „besedo“ s petjem, tom-
bolo, predstavljanjem veseloigre „Bog vas sprimi“ in s
plesom, k kateri uljudno vabi odbor.

Iz Ljubljane. — Božični prazniki so pretekli, — al
cvetke, ki jih še zmirom nahajamo na vrtih, žalibog, da
se ne skladajo s tem, kar pogrešamo ravno v Božičnem
času o političnih naših razmerah. Namesti da bi
mogli prav iz srca veseli biti v spominu na oni milosti
polni čas, ko so angelji miru se zibali nad svetom in
peli: „Slava Bogu v višavi in mir ljudem, ki
so blagega srca“, čujemo dandanes le žalostne gla-
sove, da ne sme mir biti med narodi, kajti ona pre-
vzeta stranka, ki le gospodovati hoče vsem naro-
dom, sramotiti hoče sveti nauk Izveličarja našega o svo-
bodi, enakosti in bratinstvu vseh narodov. Če pa tudi
letošnji Božični prazniki niso še vsadili cvetlic miru in
sprave na političnem polju, vendar zaradi tega v svojih
pravicah dandanes še zatirani narodi Avstrije ne obu-
pajo, marveč o zavesti svojega prava trdno zaupajo
na — vešeješi Božični čas! Radi se udamo previdnosti
Božji — a ne udajmo se sili nemčurstva!

— Deželni glavar dr. pl. Kaltenegger, mestni župan
Dežman in mestni odbornik dr. Zupan so se v petek
podali na Dunaj v zadevah mestnega loterijskega
posojila, ker je v Graški „Tagespost“ glas počil, da
enacega posojila, ki ga je sklenil tudi Štajarski deželni
zbor za mesto Gradec, ministerstvo noče dovoliti in
sploh nobenega enacega ne več. Treba je tedaj res bilo
pot storiti na Dunaj, da se, če je mogoče, odvrne ta
nevesela nezgoda. Ker se niso vrnil domú, nam še ni
znan izid te zadeve.

— Pozornost naših kmetiških gospodarjev, ki imajo
gozde, in kmetov in učiteljev čbelorejcev obra-
čamo na današnji „Oglasnik“, v katerem naj beró oklic
družbe kmetijske.

— (Ker je bolezen na gobcu in parkljih) že večidel
potihnila na Kranjskem, se je nadejati, da dozdej pre-
povedani sejmi se bodo po novem letu spet dovolili
proti temu, da vsak, kdor bo gnal govejo živino na
sejm, bo moral se oskrbeti s predpisanimi spričali
zdravja, ki jih bodo dajali župani. Ker pa imamo
turško kugo na meji naši, se v krajih na meji Hrva-
ški in Reški ne bodo dovolili sejmi.

— Včeraj smo spremili na pokopališče truplo gosp.
dr. Val. Zarnikovega očeta, ki je 28. dne t. m. po
dolgi bolezni umrl v 62. letu svoje starosti. Naj pošteti
mož v miru počiva!

— (O smrti vojaškega duhovna gosp. J. Zamejca),
kterega so pred 2 letoma v Trstu iz morja potegnili,
prinaša dopis iz Ljubljane v „Vaterl.“ zdaj gotovo po-
ročilo. Sprehajočega ob obalih morja sta ga umorila dva
železniška stražnika (en Lah in en Štajerc), oropala in
v morje vrgla. Zavoljo delitve roba pa se je vnel raz-
por med njima, in Lah je Štajerca vstrelil. Zdajci je
žena vstreljenega Štajerca, ki je za hudodelstvo ropo-

mora vedela, šla nad Laha in od njega tirjala svoj delež.
Al ta jej nič noče dati. Razkačena ga gre tožit in 17.
decembra je sodnija Laha, dvojnega umora krivega, in
pa babo v preiskavo zaprla.

— (Ljudska igra „Na Odsojah“), iz Mosenthalove
poslovenjena po Ogrincu, se po pravicimore najbolja
letošnja predstava dramatičnega društva imenovati. V
vseh prostorih prepolno gledališče je tudi to priznalo z
gromovito pohvalo, ki so jo igralci in igralkе tem bolj
zaslužili, ker je igra zelo zelo težka. Gospodičini Jam-
nikovi in gospodu Kocelju gre venec prvenstva v
glavnih rolah; res izvrstno sta izvršila svojo nalogo;
vredno njima na strani so stali gospodičina Podkraj-
šekova, gosp. Noll, gospá Odi in gosp. Šmid v
večih rolah. Gosp. Šmidu, kteremu je Talija podarila
lep talent, imamo svetovati le to, naj dobro pazi na
predmet svoje role in po tem naj glas svojega go-
vora ravná, da ne bode zmirom tako jokljiv; vsaj se
ljubivci ne jočejo vedno!

— (Čitalnica) je sv. Štefana dan imela svoj občni
zbor. Predsednik dr. Jan. Bleiweis je med drugim
v svojem nagovoru posebno zahvalo izrazil vsem udom,
ki sodelujejo pri „besedah“, rekši, da na „besedah“
stoji čitalnica, brez njih ni čitalnica nič. — Po na-
ključbi je izostalo poročilo o delovanji čitalnice v
preteklem letu, ktero pa bodo vsi društveniki v natis-
njenem letniku brali; vsaj je naša čitalnica edina, ki
svetu v letniku odkriva svoje delovanje. — Gosp. bla-
gajnik Kremžar je poročal o računu leta 1872. in o
proračunu za leto 1873., ki sta bila brez ugovora za-
dovolilno na znanje vzeta, pa se tudi natisneta v let-
niku. — Gosp. Fr. Ravnikar je v imenu odborovem
predlagal, kako naj bi se opuščeno delovanje o ustano-
vitvi „narodnega doma“ nadaljevalo in naj bi čitalničin
odbor po razgovoru vseh družih narodnih društev to v
svoje roke vzel. Kdor „se je nadejal slišati v kakem
odločnem koraku v tej stvari“, je bil pač „am Holz-
weg“, kajti dobra taka dušica ne vé, da čitalnica
ni dosihmal z „narodnim domom“ nikakoršnega
posla imela, da tedaj s „kakim odločnim korakom“ se
ne more še producirati in da bi tudi 10 tacih vmes bilo,
ki so „se nadejali slišati o kakem odločnem koraku“. —
Za predsednika je bil zopet izvoljen gosp. dr. Jan.
Bleiweis, za blagajnika gosp. And. Kremžar, za od-
bornike pa gospodje: dr. Costa, dr. K. Bleiweis, Fr.
Drenik, Ant. Jentl, Miha Pakič, dr. Poklukar, Fr. Po-
točnik, Fr. Ravnikar, Ivan Vilhar, dr. Vončina, dr. V.
Zarnik, dr. Zupanec, Fr. Kadilnik, Hugo Turk in Drag.
Juvančič namesti V. Petričiča. Da gosp. pevci, ki so
podpiralni udje čitalnice, niso smeli voliti, je simpliciter
laž, kajti predsednik je v svojem začetnem govoru zaradi
volitev odbornikov še odločno povdarjal to, naj se vo-
lijo delalni udje v odbor, ne pa taki, ki so le „po
imenu“ odborniki. — Čitalnica je v preteklem letu sto-
rila svojo dolžnost in skušala jo bode storiti tudi v pri-
čujočem letu — tudi v kljub takim, kterim geslo je
razpor!

— (Silvestrov večer) obhaja čitalnica z veselico po
večletni navadi. — Tudi k veselici Silvestrovi, ki jo
napravijo na strelišču tukajšnji gospodje oficirji, je či-
talnica bila povabljena.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Ustanoverce že več dni božjast lomi
zarad direktnih volitev, kajti vsak dan bolje vi-
dijo, da ne gré tako gladko z njimi kakor so izprva mi-
slili. Prvi strah jim je šinil v ude, ko so Poljaki
ministru naravnost rekli, da od direktnih volitev nočejo
nič slišati. Drugo jih je poparilo to, da je neki usta-